

De HERONTDEKKING van de MENS

PERFECTIE BESTAAT NIET

Ik ben een mens.

Ik ben een mens van vlees en bloed.

Ik ben hier geboren.

Ik heb hier mogen studeren.

Ik heb zelfs in het buitenland mogen studeren.

Ik heb mijn leven hier mogen uitbouwen.

En ik ben gelukkig.

Nooit heb ik mij hierover waarom-vragen moeten stellen:

Waarom ben ik hier geboren?

Waarom mocht ik studeren?

Waarom ben ik nooit ziek geweest?

Waarom ben ik nooit werkloos geworden?

Waarom heb ik alles om gelukkig te zijn?

? Omdat mij dit alles gewoon overkomen is?

? Omdat ik geluk heb gehad?

? Omdat ik hard gewerkt heb?

? Omdat ik mogelijk intelligent ben?

? Omdat ik de juiste vrienden, connecties, netwerken had?

? Omdat ik altijd braaf in de pas heb gelopen, mooi mijn mond heb gehouden over zaken die ik zag en die eigenlijk niet door de beugel konden?

Neen, NIETS VAN DIT ALLES!

Waarschijnlijk omdat mijn ouders Belg waren en ik dus, door geboorte, ook.

Omdat mijn ouders blank waren.

Omdat mijn vader werk had en altijd zijn bijdragen mooi betaald heeft.

Omdat mijn ouders de kans hadden om te studeren.

Omdat ze vlekkeloos Nederlands (AN) en Frans spraken.

Omdat mijn ouders ook gestudeerd hadden ...

Ik heb dus blijkbaar geluk gehad.

Ondertussen ben ik wat ouder geworden en heb ik ook wat kunnen rondkijken. Ik zie dat niet iedereen zoveel geluk heeft gehad.

Ik zie Mustafa, en Mohammed en Meyrem, niet zo blank, geen Belgische ouders ... Moe gevochten tegen vooroordelen waar je geen verhaal tegen hebt: zij staan duidelijk aan de andere kant van een virtuele lijn;

Ik zie Fanny, Rudy en Martijn, mensen met een beperking die anders in het leven staan, maar toch in een andere wereld worden ingedeeld: mensen met een beperking;

Ik zie Gunther, Veerle en Ozim, langdurig op zoek naar werk, maar nooit de kans kregen om zich echt te bewijzen, zij staan aan de kant waar je leeft van een uitkering, niet langer gegarandeerd;

Ik zie Maria, Peter en Valerie, langdurig ziek door een depressie, een burn-out en een opnieuw uitgezaaide kanker ... Zij hadden minder geluk en worden verplicht asap te re-integreren op straffe van uitsluiting;

Ik zie Marc, Marieke, Vanessa (Low), getekend door hun beperking, een soort buiten categorie: paralympics, alsof zij een bepaalde ziekte hebben die hen ANDERS maakt ...

Ik zie Anuna (De Wever), Kyra (Gantois) en Greta (Thunberg), vechten voor een duurzaam klimaat, afgeserveerd door de politiek en hun volgers als lastposten die niet weten waarover het echt gaat;

Waarom hebben wij de mens opgedeeld in hun beperkingen, hun kleur, hun ras, hun status, hun overtuiging?

Het antwoord is simpel: omdat het blijkbaar de regel is alles te willen opdelen, omwille van controle, omwille van macht. Als we verdelen, wordt alles duidelijk, simpel en beheersbaar!

Dit is wit - dat is zwart (maar nooit grijs).

Dit is een man - dat is een vrouw (maar nooit transgender).

Dit een gelovige - dat een atheïst (maar nooit neutraal).

Die is gezond - die is ziek (maar nooit iets tussenin).

Die werkt - die werkt niet, dus werkloos en moet zo rap mogelijk terug.

Die is rijk - die is arm, maar dat is zijn eigen schuld.

Die heeft een inkomen - die leeft van een uitkering.

In het opdelen en benoemen van mensen en objecten zijn we ondertussen wereldkampioen en gaapt er een enorme kloof tussen mensen!

Het lijkt wel of we ergens in onze geschiedenis de mens als mens zijn kwijtgeraakt.

Een of HET (economisch) systeem heeft het van de mens overgenomen!

In **1891** was dat ook het geval. De situatie van de arbeider was niet optimaal. Hij werd uitgebuit door de werkgever en had geen toekomst.

In **2019** is die kloof er nog steeds.

Als je werkt, ben je mens. Werk je niet, dan besta je niet. Dat is het enige wat nog telt. Het absolute van werken heeft de mens vervreemd van zichzelf. Een systeem rondom die mens heeft het overgenomen.

Het systeem is louter bekommerd in wat we **DOEN**. **Ondertussen worden we zot van doen en ziek van zijn**. Alleen als je werkt (iets doet), tel je effectief mee. Aandacht voor jezelf als mens, verdringt in een niets, waardoor vele mensen ondertussen de weg echt kwijt zijn met zichzelf. Het ergste is dat we ons hier niet echt bewust van zijn. Wij zoeken hopeloos oplossingen als de mens zijn weg kwijt is, maar nooit durven we de oorzaak van dit verloren lopen **ECHT** te benoemen. Ik kom er zo dadelijk op terug.

Ik geef graag eerst enkele sprekende en **GEKENDE** voorbeelden:

- Mensen in de armste wijken in ons land hebben een 56 procent hoger risico om binnen het jaar te sterven dan mensen in de rijkste wijken.
- Een vrouw die laagopgeleid is, leeft 18 jaar minder lang in goede gezondheid dan een vrouw die hoogopgeleid is.
- Ruim 20 procent van de Belgen leeft in armoede.
- 415.000 mensen zijn langdurig ziek. Ongeveer een kwart daarvan met psychische problemen.
- In het Noordstation, één van de grootste stations van ons land, hebben honderden transmigranten maandenlang moeten overleven in een smerige bustunnel. Een krottenwijk in de hoofdstad van Europa. De stank was niet te harden, de toestand was werkelijk onwerkelijk! Heel lang was de enige oplossing voor deze mensen: de verplaatsing van het busstation.

Het huidige politieke debat heeft bijgedragen tot die tweedeling. Nooit eerder heeft de politiek de mens zo opgedeeld in WIJ en ZIJ. Wij worden door hen als mensen opgefokt om ergens **TEGEN** te zijn! Als je bij de WIJ hoort, is er geen probleem, als je bij de ZIJ hoort, is er geen toekomst. Heel wat politici vertrappelen elkaar om die mens uit te spelen als was hij een object waar je alles mee kan doen. **Die politiek is ziek, heel erg ziek**. Die politiek waant zich de vertegenwoordiger van het volk, maar zij is niets meer dan vertegenwoordiger van het systeem. Van politici zou je echter mogen verwachten dat ze visionair zijn, en rekening houden met emoties van mensen. Dat lijkt misschien ondankbaar, maar niet ondenkbaar!

De voorbije verkiezingsperiode waren we pijnlijk getuige van een groot dedain voor de gewone mens. De hoogmoed van de politiek, vervreemd van de werkelijkheid, heeft voor dit resultaat gezorgd. Het zal tot gevolg hebben dat er door gefragmenteerde visies regeerakkoorden tot stand zullen komen die nooit vanuit een grote gedragenheid het verschil voor mensen tot stand zullen brengen.

Fragmentatie van het politieke landschap heeft de mens als mens verdeeld. Iedereen premier, veto's uitspreken, postjes claimen en op basis van onwaarheden de ander destabiliseren. Ontluisterend schouwspel waar veel inwoners van dit land echt genoeg van hebben.

Bij veel politici is het realiteitsbesef verloren gegaan. Want onderhuids sluimert er iets. Hoe harder het uitsluiten doorzet, hoe openlijker mensen in opstand zullen komen, hoe harder ze zullen roepen. Partijen moeten niet radicaal zijn, de keuze voor de mens moet radicaal zijn!

We hebben dit allemaal gezien: betogingen allerhande, gele hesjes, klimaat, en als klap op de vuurpijl: vele, vele blanco en extreme stemmers, ...

Zij zullen steeds meer onze aandacht opeisen.

Je zou denken dat de mens als individu in staat is om dat noodzakelijke evenwicht bij zichzelf tot stand te brengen, maar dat is niet zo.

Het individu is hiervoor NOOIT sterk genoeg.

Er is nood aan een **referentiekader** opdat mensen het noorden niet verliezen. De mens is immers geneigd (en de samenleving ook) om in een bepaalde richting door te slaan: te economisch, te populistisch, te veel met zichzelf bezig, te links, te rechts ... Hiervoor zal uiteindelijk de mens een prijs betalen.

Het systeem laat niet toe dat de mens zelf initiatief neemt. De perfecte mens, geproclameerd als, werkend, gezond, niet te oud, te ziek en compleet in evenwicht met zichzelf, bestaat niet. Juist in dat beheersen van het perfecte leven zijn we dodelijk ziek geworden. Als we weten dat perfectie niet bestaat, moeten we de bestaande opdeling durven opheffen: WIJ ZIJN IMMERS ALLEMAAL BEPERKT!

Maar zover zijn we nog niet: over alles lijken we verdeeld, vooral op punten waar er in principe eensgezindheid over zou moeten bestaan. Hoe kunnen we een samenleving samen vorm geven: een leefbaar klimaat, een menswaardig werk, een menselijk inkomen, een mooie balans tussen werk en leven, connectie met uw naasten en een leer- en leefbaar onderwijs voor onze kinderen, jongeren en studenten. Een toekomst waar je vol tot leven kan komen.

De politiek moet resoluut durven vertrekken vanuit een ander uitgangspunt/paradigma: niet vanuit de opdeling/kloof WIJ/ZIJ, maar wel vanuit de mens als ONS.

Wij als CM zijn daarom de weg gegaan van ziekenfonds naar gezondheidsfonds.

Vanuit een brede definitie op gezondheid zeggen wij heel duidelijk: wat je ook meemaakt in het leven, er is de kracht van gezondheid om ondanks wat je meemaakte in het leven die gezondheid te gebruiken om een mooi leven te kunnen lijden. Het is niet omdat je ziek, werkloos, gehandicapt of invalide bent, dat je er niet ten volle bij hoort en dus gezond kan zijn.

De getuigenis van Marc herremans vandaag is hier voor mij een levend bewijs van. Ondanks de tegenslag, toch volwaardig mens.

Vandaag betogen we niet meer tegen kernraketten, maar wel voor de MENS, voor meer levenskwaliteit voor onszelf, het klimaat en deze aardbol. Zij die protesteren worden echter niet serieus genomen: naïevelingen, lastpakken of linkse ratten.

Mensen willen er echter bij horen én gehoord worden. Elke mens heeft nood om FUNDAMENTEEL gerespecteerd te worden (Francis Fukuyama in Knack, 13 maart 2019). Elke mens verwacht een zekere ERKENNING (herkenning) of respect van zijn medemens. Wie die niet krijgt, wordt boos (ook

de zorg, onderwijs, bedrijfsleven, relatie, ...) Dit schijnen politici niet te snappen (en multinationals). Diezelfde mens is zelfs bereid om (economische) achteruitgang te accepteren in ruil voor respect en waardigheid.

Wij moeten van kloof naar connectie. Van verdelen naar verbinden. Wij moeten veel meer dan vroeger het geval was, ons op een hedendaagse, moderne manier organiseren. Democratie is niet wat wij vandaag geloven wat democratie is.

Ik ben ervan overtuigd dat - 2 dagen na deze verkiezingen - samenlevingsopbouw maar kan starten als wij een verhaal schrijven voor alle inwoners of bewoners van dit land. Een land waar iedereen boven de armoedegrens een menswaardig leven mag leiden, een land waar werklozen en zieken er volwaardig bij horen en geen schrik moeten hebben een uitkering te zien verminderen, een land waar alle mensen zonder onderscheid van ras, religie, gesteldheid een volwaardige plaats kunnen opnemen in onze samenleving. Dat is een democratie die niemand uitsluit. Dat is een democratie die niet wil dat mensen massaal blanco of radicaal stemmen om juist hiermee hun stem van onrecht te laten horen, dat is een democratie die niet toelaat dat haat, racisme en populisme uitgangspunten worden voor radicale uitsluiting van al wie iet wat anders is.

Ik droom dat wij eerst mensen zien in plaats van mannen en vrouwen.

Ik droom dat wij eerst mensen zien in plaats van zwarten en blanken.

Ik droom dat wij eerst mensen zien in plaats van christenen, joden of moslims.

Ik droom dat wij eerst mensen zien in plaats van jongeren en ouderen.

Ik droom dat wij eerst mensen zien in plaats van zieken en gezonden.

Ik droom dat wij eerst mensen zien in plaats van mensen met of zonder beperking.

Ik droom van de zoekende mens, uit op geluk en verbinding.

Ik droom van politici die vanuit dit beeld "samen-leving" mee vorm geven.

Omdat ...

Mensen gewoon mensen willen zijn.

We hebben nood aan een revolutie van de mens. De onvoorwaardelijke terugkeer van de MENS! Niet altijd maar vooruit in TIJD, **lineair**; wel het uitbouwen van een duurzame relatie van de mens met zichzelf en zijn omgeving, **circulair**.

We willen verbinden, connecteren, bruggen bouwen, handen reiken tussen alle mensen, met elk hun kleur, overtuiging, achtergrond, mening, ...

Geen mens is perfect. Mensen zijn per definitie kwetsbaar. En juist dat moeten en willen wij BESCHERMEN. Daarom bestaat onze sociale zekerheid, daarom bestaan vakbonden en mutualiteiten.

Jo Vandeurzen omschrijft het in zijn publicatie 'Zorg voor elkaar' op treffende wijze:

"Wie niet (meer) mee kan, moeten we (weer) aan boord hijsen en erbij betrekken. In het samenleven met anderen krijgt een mens zin in het leven en wordt hij een unieke persoon. De christendemocratie is ontstaan op de gruwel van het nazisme en het communisme (systemen), waarin de KLEINE mens aan de collectiviteit werd ondergeschikt. Zeker in deze turbulente tijden is

dat voor mij nog altijd een fundament van mijn politiek handelen. Ik geloof dat rechtvaardigheid NIET vanzelf komt, maar dat het mensenwerk is. Dat ideaal deel ik met Beweging.net.”

Wij zeggen resoluut JA tegen een systeem dat door mensen gedragen is: een democratie gedragen vanuit een geëngageerd middenveld waarbij de politiek verkozenen, de verkozenen zullen zijn van het volk, van de mensen - VOLKSVERTEGENWOORDIGERS. Als iemand een beter woord zou vinden, voel u vrij!

En daar heeft het middenveld een belangrijke rol in te spelen. Het middenveld maakt geen onderscheid tussen rijk, arm, blank, zwart, jong, oud, ... In het middenveld hoort iedereen erbij, elk met zijn eigenheden. Dat is net een kenmerk van het middenveld. Elke groep kan zich organiseren en op die manier deelnemen aan een inclusieve samenleving. Het middenveld kiest radicaal voor de MENS. In het middenveld krijgt iedereen een volwaardige stem.

Ik roep alle verkozen dan ook op: omarm het middenveld als partner van mensen. Kies radicaal voor de mens. De mens die snakt naar duurzaamheid in relatie met zichzelf, de medemens, de planeet. Dat geeft zin en betekenis. Hierop moet een samenleving zich vol durven organiseren.

Samen - Leven! Niet langer verdelen, maar delen. Geen angst om ECHT te delen met elkaar, het heeft de mens in zijn geschiedenis alleen maar RIJKER gemaakt!